

december 2002 is afgeleverd bij de moeder van Madeleine worden zijn vingerafdrukken aangetroffen. B. heeft ook een auto op zijn naam staan: een Renault Kangoo. De politie ontdekt dat deze auto op 24 november 2002 om 19.45 uur is geflitst op de ringweg van Groningen. Een half uur voordat Meesters werd bedreigd.

8 december 2003
Steven B. trekt veelvuldig op met Daniel S. Laatste noemde is in 1978 in Engeland tot levenslang veroordeeld, maar wist in 2001 te ontsnappen. S. heeft contacten met Gwennette Martha. Politie-informanten zeggen dat deze Martha betrokken is bij een moord in Groningen. Op 8 december 2003 wordt Daniel S. aangehouden. S. verklaart dat Janette Meesters en haar vriendin Madeleine worden verdacht van de diefstal van drugs en daarom worden gezocht. S. bekent dat hij – in opdracht – op 22 november 2002 in Groningen was om Meesters te bedreigen. Ook bekent hij dat hij – in opdracht – een krant (*Dagblad van het Noorden*) heeft gekocht met daarin een artikel over de moord op Meesters. S. ontkent dat hij Gerard Meesters heeft doodgeschoten.

7 januari 2004
Gwennette Martha wordt aangehouden. Hij geeft toe met anderen Meesters op 22 november te hebben bedreigd. Ook Boneka Belsersang is daarbij. Hij werd op 5 februari 2009 geïnterviewd in Amsterdam. Gwennette Martha werd 22 mei 2014 geïnterviewd. De rechtbank in Groningen veroordeelde de bedreigers van Meesters in 2005 tot celstraffen van acht maanden tot een jaar.

7 juli 2005
Daniel S. wordt tot een levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens moord op Gerard Meesters. Medeverdachte Steven B., de chauffeur, krijgt 8 jaar cel. S. krijgt ook in hoger beroep levenslang.

2008
Robert D. wordt gearresteerd in Dubai in verband met drugs. Drie jaar later (!)

<< (...).

Tijdens de rechtszaken zegt Daniel S. dat hij opdrachten kreeg, geen vragen stelde over het hoe en waarom van die opdrachten en dat hij zich houdt aan de afgesproken gedragscodes. De opdrachten kwamen van Robert D. Het hof: Verdachte heeft als een ware desperado aangetoond uiterst koelbloedig en gewetenloos te kunnen zijn bij het uitvoeren van opdrachten die hij kreeg.

Daniel S. geeft zijn betrokkenheid toe, maar ontkent diegene te zijn geweest die de trekker overhaalde. Hij wijst chauffeur Steven B. als dader aan. B. wijst naar S. In de rechtszaal in de extra beveiligde rechtbank in Amsterdam-Osdrorp valt de naam van Robert D. tijdens de behandeling van het hoger beroep veelvuldig. Niet zijdelings, maar ook in het requisitoir van de officier van justitie. Daniel S. zwijgt dan. Op een gegeven moment verontschuldigt hij zich en vraagt hij begrip voor de situatie waarin hij zich bevindt. Tegen de rechters: „Julie moeten begrijpen dat ik niet kan bekennen, dan heb ik geen leven meer. Dit dossier zal gebruikt worden voor de vervolging van de opdrachtgever. Als mij niets overkomt, dan mijn broers wel of neven of nichten ...”

Maar het dossier wordt niet gebruikt. Het Openbaar Ministerie beschuldigt Robert D. van het geven van een opdracht tot moord, maar heeft hem vervolgens nooit als verdachte aangemerkt. Waarom wordt Robert D. niet voor de rechter gebracht om zich te verantwoorden?

ANDERE PRIORITEITEN

Al in 2005 legde deze krant de kernvraag voor aan het Openbaar Ministerie. De reactie was toen dat de vraag zich niet zomaar laat beantwoorden. Het was ingewikkeld. Nu, vijftien jaar na de moord, zegt het Openbaar Ministerie bij monde van officier van justitie Pieter van Rest: „Er zijn suggesties, maar wij zien niet de link tussen de moord op Gerard Meesters en Robert D. We hebben er alles aan gedaan om die link wel te kunnen leggen, maar dat is niet gelukt. We zouden nog onderzoek kunnen doen naar de criminele organisatie van D. Maar daar van zeggen we, het is vijftien jaar geleden en dan is dat niet reëel. Er zijn andere prioriteiten.”

Er is geopperd dat Robert D. 'een te grote vis is voor Groningen'. Er is gesuggereerd dat D. ongemoeid wordt gelaten in verband met 'grotere belangen'. Feit is dat Robert D. wordt beschouwd als een van de grootste drugscriminelen van Europa. Een ander feit: hij zit vast.

In november 2015 is Robert D., hij is dan 44 jaar, op verzoek van Frankrijk gearresteerd in Spanje. Een speciale eenheid van de Guardia Civil denderd zijn kapitale villa binnen in Benalmadena aan de Costa del Sol.

De verdenking is dat hij verantwoordelijk is voor de smokkel van 1300 kilo cocaïne van Venezuela naar het Parijse vliegveld Charles de Gaulle. De BBC meldt na de arres-

“EEN VAN DE GROOTSTE DRUGSCRIMINELLEN VAN EUROPA BEVEELT MOORD OP ONSCHULDIGE ONDERWIJZER

tatie dat D. actief was in Dubai, Zuid-Amerika, Mexico, Afghanistan en Turkije. Is 'Groninger' te klein voor een grote man als Robert D.?

Politieaanvoerder Roelf Wessels, gepensioneerd, was destijds leider van het onderzoek naar de moord op Gerard Meesters. Dat Robert D. betrokken was bij de moord was geen vermoeden voor het toenmalige politieteam. Wessels: „Voor ons was het klip en klaar dat de opdrachtgever moest worden gezocht in Spanje, voor ons was het klip en klaar dat we Robert D. moesten hebben.”

Wessels: „Die overtuiging heb ik nog steeds. Zijn werkwijze: pak je wat van mij af, 1500 kilo drugs, dan pak ik wat van jou en dat was het leven van een mens, van Gerard. In mijn overtuiging was er meer dan een redelijk vermoeden van schuld. D. had moeten worden aangehouden, maar tot op heden heeft het Openbaar Ministerie nooit toestemming gegeven.”

Waarom? Waarom niet? Roelf Wessels: „Wij kregen te horen dat er wel de overtuiging is dat D. achter de moord

zat, maar niet het wettige bewijs. We hebben verdachten voor minder aangehouden. De wil, de echte wil, om Robert D. aan te pakken, hebben de schutter en we hebben een veroordeling tot levenslang, zaak opgelost. Maar in mijn optiek is lang niet alles gedaan.”

Staat Wessels hierin alleen? Vorig jaar was er een reünie van het rechercheteam. Wessels: „Iedereen die bij het onderzoek betrokken is geweest, denkt er zo over.” Klaas Jan Dijkema, inmiddels ook met pensioen, was een van de rechercheurs. Hij zegt: „Dat we Robert D. nooit hebben gepakt, is voor mij een grote frustratie. Nog steeds. Er zijn zoveel aanwijzingen, zoveel *tapgesprekken* met verwijzingen naar hem. Dat hij de opdrachtgever is, was voor ons zo klaar als een klontje.”

Waarom? Waarom niet? Dijkema: „Wij hebben destijds vaak tegen elkaar gezegd: het zal ons niet verbazen dat Robert D. een informant is en dat hem de hand boven het hoofd wordt gehouden. Je kunt dat niet hardmaken. Maar er speelden

in het onderzoek van alle kanten belangen een rol waarvan wij geen weet hadden. De wil, de echte wil, om Robert D. aan te pakken, ontbrak destijds bij het Openbaar Ministerie in Groningen.”

BUNA HET LAND UITGEZET

In justitiekringen valt het volgende op te tekenen. Voor Robert D. gold niet een *no-go*. Integendeel. Er zijn officieren van justitie, onder wie toenmalig hoofdofficier van justitie Jan Eland, naar Engeland afgeerd met als doel informatie te verzamelen over D. Veel leverde dat niet op. Contacten met de Britse politie verliepen moeizaam. De Engelsen wilden wel weten, maar gaven weinig terug.

Betrokken van toen zeggen ook dat er nu andere mensen bij het Openbaar Ministerie werken. Er is geen *sense of urgency*. Dat laatste werd in ieder geval eind 2015 duidelijk. Er gebeurde toen iets merkwaauids.

De toenmalige minister van justitie wilde Daniel S. het land uitzetten. S. had als niet-Nederlander een misdrijf gepleegd en was om die reden tot ongewenst vreemdeling

verklaard. Levenslang of niet. Het Openbaar Ministerie in Groningen was door de minister om advies gevraagd en dat had geen bewaar. Maar we moesten beleefd blijven om iets gedaan te krijgen. Dat voelde heel fout, bijna als verraad.”

Koen: „Dat we het toch hebben gedaan is goed.” Annemarie: „We kunnen later niet zeggen: ‘Hadden we toen maar!’ ...”

Ze hebben Daniel S. gevraagd of hij iets op papier wil zetten wat mag worden gebruikt na zijn dood. Koen: „Hij zei braaf van ja, maar ik geloof niet dat hij dat gaat doen.”

Eenmaal kreeg Koen en Annemarie in Groningen bezogen van Engelse rechercheurs. Ze zouden er alles aan doen om Robert D. aan te pakken, zeiden ze. „Veel beloftes”, zegt Koen.

Een beetje tegen de zin van de familie Meesters in, namen de rechercheurs een foto van Gerard Meesters mee. Koen: „Een van de rechercheurs zei dat hij die foto op zijn bureau zou zetten. Dan zou hij extra gemotiveerd zijn om de zaak op te lossen. We hebben nooit meer iets van hen gehoord.”

Stills uit de videoregistratie van de arrestatie van Robert D. in Spanje.

wordt hij uitgeleverd aan Spanje. Er gaat juridisch iets niet goed: D. komt op vrije voeten (2011).

2011-2013
De politie luistert Robert D. af. Hij heeft ontmoetingen met drugsbazen van het Colombiaanse Medellín-kartel en met leden van het kartel de Los Soles in Venezuela.

12 november 2015
Robert D. wordt gearresteerd door een speciale Spaanse politie-eenheid van de Guardia Civil nabij Marbella. Met een politiehelikopter wordt hij afgevoerd. De arrestatie is het resultaat van een internationaal politie-onderzoek dat in 2013 was begonnen op basis van informatie van een politie-infiltrant bij Los Soles in Venezuela.

november 2015
Het ministerie van justitie wil Daniel S. overdragen aan Groot-Brittannië. S. is als gevolg van zijn veroordeling tot een ongewenste vreemdeling verklaard. Na publiciteit hierover en vragen in de Tweede Kamer wordt het 'voorgenomen besluit' ingetrokken.

december 2015
Robert D. wordt uitgeleverd aan Frankrijk waar hij verantwoordelijk wordt gehouden voor het smokkelen van 1300 kilo cocaïne. Het strafproces staat gepland in het voorjaar van 2018.

2016-2017
Daniel S. heeft kanker en is terminaal. Koen en Annemarie Meesters – zoon en dochter van Gerard – bezoeken hem in de gevangenis. Janette en Madeleine verblijven nog altijd in het zuiden van Spanje. Janette woont in slechte gezondheid in een vervallen huisje op een berg, zonder water en elektriciteit. Madeleine is in iets betere doen, zij is tussenpersoon voor de verhuur van woningen.

november 2017
Het is vijftien jaar geleden dat Gerard Meesters, dan 52 jaar, op koelbloedige wijze is vermoord. Koen en Annemarie Meesters doen aangifte tegen Robert D. als opdrachtgever van de moord op hun vader, dan wel tegen de leider van een criminele organisatie die verantwoordelijk is voor de moord.